

عَلِّطَتْ يَتَحُّهُ الْعَصْمُ فِي دَعْوَى رَجْفِ الْإِصْبَاحِ إِذْ لَسُوهُ لَعَلَّ يَصُومُ بِبَنَاتِ الْإِنَّاكِ
يَذُمَّرَّتْ لَهُ أَوْرُسُ سَمَّ شَلَا

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам қачон Бомдодни ўқисалар, то қуёш чиққунча намозгоҳларида ўлтирар эдилар».

Термизий ривоят қилган.

Бомдод намозидан кейин қуёш чиққунча бўлган вақт қанчалар фазилатли вақт эканини билиб олдик.

Бу вақт ер юзида фаришталар алмашиш учун жам бўладиган пайтдир. Нима амал қилинса, ўша жам бўлган фаришталар гувоҳ бўладилар.

Бу пайтда ризқ улашилади. Ана шундай пайтни зикр қилиб ўтказиш катта аҳамиятга эга. Шунинг учун ҳам Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васаллам бу вақтни зикрда ўтказганлар. Биз ҳам шунга одатланмоғимиз лозим.

«Руҳий тарбия» китобидан